

2022... Rok, který znamenal konec americké hegemonie

infokuryr.cz/n/2023/01/05/2022-rok-ktery-znamenal-konec-americke-hegemonie

kuryr

5. ledna 2023

Minulý rok dominovala válka na Ukrajině. Další globální krize, jako jsou rostoucí ceny energií a potravin, jsou vedlejšími škodami konfliktu na Ukrajině.

Konflikt není jen lokální konflikt ve středu Evropy na předměstí Ruska, do kterého je zapojen reakční protiruský režim v Kyjevě. Konflikt představuje historické zúčtování mezi Spojenými státy a jejich spojenci ve vojenské alianci NATO, v jejímž čele stojí, a Ruskem. To zúčtování trvalo dlouho.

Nemuselo se to stát tímto násilným, krutým způsobem.

Rusko již dlouho varovalo Spojené státy a jejich spojence v NATO, že rozšiřování aliance směrem k ruským hranicím představuje nepřijatelnou strategickou bezpečnostní hrozbu. Rok co rok zůstala varování Moskvy bez povšimnutí.

Téměř před rokem Rusko nabídlo poslední diplomatickou cestu, jak se vyhnout konfliktu, a to výzvou k uzavření komplexní bezpečnostní smlouvy založené na dříve přijatém principu „nedělitelné bezpečnosti“. Tato diplomatická iniciativa byla rozhodně odmítnuta Washingtonem a jeho evropskými spojenci.

Moskva opakovaně varovala, že nebude akceptovat další militarizaci neonacistického režimu v Kyjevě. Osm let války nízké intenzity proti rusky mluvícímu obyvatelstvu na bývalé jihovýchodní Ukrajině muselo skončit. Militarizace Ukrajiny NATO a její propagované členství v alianci byly červenou linií Ruska. Byly to Spojené státy a jejich spojenci v NATO, kdo se rozhodl tuto hranici překročit. Ruský prezident Vladimir Putin se v tomto případě zavázal přijmout vojensko-technická opatření. Výsledkem bylo vojenské rozdrčení kyjevského režimu, které začalo 24. února.

Výsledkem je virtuální válka mezi NATO a Ruskem. Ukrajina byla zaplavena arzenály NATO. Útoky jsou prováděny hluboko uvnitř Ruska a západní politici a učenci mluví bezohledně a nečestně o vraždě ruského vedení a vynucení změny režimu v Moskvě.

Je jasné, že Ukrajina byla příležitostí k naplnění dlouhodobých imperiálních plánů Spojených států na útok na Rusko. Ruské přírodní bohatství je kýženou cenou za ambice Washingtonu na globální hegemonii. Válka na Ukrajině přinesla Washingtonu částečný úspěch. Evropa byla více než kdy jindy vystavena americkému opatrovnictví. Prodej plynu a zbraní do Evropy prospěl americké nemocné kapitalistické ekonomice. Rusové byli drženi mimo, Američané uvnitř a Němci (Evropané) na dně, přesně jak to zakladatelé NATO zamýšleli těsně po druhé světové válce.

Geopolitický vztah mezi USA/Západem a Sovětským svazem/Rukem byl již dlouho přerušován epizodami uvolnění, jak poznamenal zesnulý významný učenec Stephen F. Cohen ve své nejnovější knize *War with Russia?*

Napětí se zmírnilo ve 30. letech poté, co USA konečně uznaly sovětskou suverenitu. Toto uvolnění vedlo k účelové alianci s cílem porazit nacistické Německo. Jakmile však byla Třetí říše poražena, Spojené státy a jejich britský spojenec vstoupily do nové éry nepřátelství, které se začalo říkat studená válka.

Během prezidentství Johna F. Kennedyho v 60. letech 20. století došlo k obnovení napětí kvůli obavám ze vzájemného zničení jadernou válkou. V následujících desetiletích bylo vyjednáno několik významných smluv o kontrole zbrojení.

Po rozpadu Sovětského svazu v roce 1991 však Spojené státy rychle přijaly novou imperiální aroganci a pohrdání Ruskou federací. Šířila se arogantní myšlenka jediné supervelmoci a dominance celého spektra.

Navzdory dřívějším slibům mohly Spojené státy a jejich prostředek NATO pro americkou armádu nezadržitelně zasahovat do ruských hranic a za 30 let více než zdvojnásobit své členství. Válečná cvičení proti Rusku a nové raketové základny po celé Evropě, opuštění smluv o kontrole zbrojení a cílené nábory bývalých sovětských republik byly všechny známky toho, že Rusko bude dobyto způsobem, který se nacistickému Německu v předchozích desetiletích nepodařilo.

Opakující se politika uvolnění napětí Spojených států vůči Moskvě byla vždy cynickou hrou na účelnost. Po domnělém konci studené války Washington zaujal systémový názor, že Rusko již není mocností, kterou je třeba respektovat. Byl to cíl, který měl být pokořen.

Ale nastal problém. Rusko odmítlo vyhovět. Moskva prosadila své strategické bezpečnostní zájmy a odmítla ustoupit americkým ambicím. Ruská vojenská intervence na konci roku 2015 na obranu svého syrského spojence před válkou o změnu režimu vedenou USA pomocí teroristických zástupců byla odvážnou demonstrací.

Bývaly doby, kdy Moskva vážně usilovala o diplomatické urovnání nepřátelství. Nyní se však zjistilo, že washingtonská hra s nulovým součtem, vítěz bere vše, je neúprosně a nenasytně zaměřena na globální nadvládu. Washington a americká samolibá média jsou dobří v narcismu a předstírání ctnosti. Když mluví o „světovém řádu založeném na pravidlech“, to, co mají ve skutečnosti na mysli, je totální dominance pod hegemonií USA, která vždy předstírá, že je benigní.

Výsledkem je, že jste buď vazal sloužící imperiálním zájmům USA, nebo nepřítel, kterému hrozí agrese a nakonec zničení.

Vytrvalost Ruska v obraně svých strategických zájmů odhalila ošklivou tvář americké moci za přátelskou maskou. Není to jen konec roku, je to konec století údajně imperiálního amerického chvástání. Nároky svéprávné americké moci byly odhaleny. Požadavek Washingtonu na zbytek světa je podřízení se. Bylo tomu tak vždy, ale v latentní podobě.

Ohavná povaha americké moci se nyní ukazuje v její holé brutalitě ve stále šílenějších vztazích s Ruskem a Čínou.

Ruský zásah proti Ukrajině odhalil násilí, které je základem americké moci. Tato síla je neudržitelná a nepřijatelná ve světě údajně založeném na Chartě OSN. Konflikt na Ukrajině je křížovatkou. Buď vznikne multipolární svět založený na mezinárodním právu a spravedlivých vztazích, jak si ho představovala Organizace spojených národů v popelu druhé světové války, nebo je svět odsouzen k požáru kvůli imperialistické hegemonii Washingtonu s nulovým součtem.

Rusko, Čína a rostoucí počet národů požadují multipolární svět s rovnými vztahy založenými na mezinárodním právu. Více než kdy jindy jsou Spojené státy rádoby velmocí s klamnými představami o mimořádných výsadách. Za současných politických podmínek nejsou USA schopny a ochotny se držet multipolárního světa. Takový svět mírových vztahů je pro Washington v podstatě klatbou. Proto jeho válečné štvání nemá obdoby ve srovnání s žádným jiným národem v historii.

Postoj Ruska na Ukrajině odhalil světového válečného štváče. A tento vzdorovitý postoj znamená konec domnělé hegemonie USA.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: